

Det kan navnlig anføres, at den lette adgang til at købe varer på afbetaling kan friste folk til at indgå afbetalingsforpligtelser, der overstiger deres økonomiske evne. Ved tilbud om salg uden udbetaling eller med en ringe udbetaling og små afdrag, eventuelt ved salg under medvirken af pågående agenter, udnyttes uerfarne købere til køb af luksusvarer eller varer, som køberen ikke har brug for, ofte til urimeligt høje priser. Endvidere er det anført, at afbetalingshandelen medfører en øget kriminalitet, idet det ikke sjældent sker, at en køber afhænder salgsgenstanden, forinden købesummen er fuldt betalt.

Kommissionen afgav betænkning i november 1950, og det fremgår af betænkningen bl. a., at man er veget tilbage fra at undtage bestemte varearter fra lovens område, først og fremmest for at undgå at berøve de ubemidlede befolkningslag denne mulighed for at erhverve nødvendige beklædningsgenstande på kredit, og fordi man iøvrigt har anset det for vanskeligt at foretage en afgrænsning af varer, der ikke skal kunne købes på afbetaling.

Man er også veget tilbage fra at foreslå, at varer under en vis værdi skal være undtaget fra lovens område. En sådan grænse måtte sættes meget lavt, og man ville risikere, at de økonomisk dårligst stillede i stedet for at købe varer under værdigrænsen kontant ville købe dyrere varer over værdigrænsen for at opnå kredit.

Med hensyn til fastsættelse af en mindstegrænse for udbetalingen ved købets indgåelse, der skulle modvirke uovervejede køb på afbetaling, har man ikke ment at burde give nogen regel, da forholdene indenfor de enkelte brancher varierer overmåde meget.

Under kommissionens overvejelser har man indgående drøftet spørgsmålet om indskrænkning af adgangen til at indgå aftale om køb på afbetaling ved agenter, der foretager personlig henvendelse til køberne, men flertallet har ikke villet foreslå en regel, som begrænser eller forbyder salg på afbetaling ved agenter, idet en sådan bestemmelse også ville ramme de legitime salg.

Loven svarer stort set til kommissionens udkast, omend der blev foretaget en del ændringer, dels inden lovforslagets fremsættelse, dels under dets behandling i folketinget.

Det bemærkes, at loven er fremkommet som *et resultat af det nordiske lovsamarbejde*, idet den danske kommission har samarbejdet med tilsvarende kommissioner i Finland, Norge og Sverige. Selvom det ikke er lykkedes at nå til helt overensstemmende lovudkast i de 4 lande, er der dog blevet opnået ensartethed på de fleste væsentlige punkter. På grundlag af de i Norge og Sverige udarbejdede lovudkast er gennemført love om ændringer i afbetalingslovgivningen i disse lande, i det væsentlige i overensstemmelse med udkastene.